

Újratervezés

Herczeg Tamás pályázata

az Új Színház Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatói munkakörének betöltésére

2016

TARTALOM

ÖSSZEGZÉS, MINT BEVEZETŐ	3
MOTIVÁCIÓ	5
MŰVÉSZETI KONCEPCIÓ	
Társadalmi színház	7
Első pillér	9
Második pillér	10
Harmadik pillér	11
Negyedik pillér	12
Ötödik pillér	14
A mi színházunk	17
A mi közönségünk	19
ÉVADTERVEK	
2016/17	21
2017/18	22
További évadtervek	23
Új játszóhelyek kialakítása	25
SZAKMAI KAPCSOLATOK	26
FEJLESZTÉSEK	28
MARKETING, PR	31
ÜZLETI TERV	34
ZÁRSZÓ	38
MELLÉKLETEK	39

ÖSSZEGRZÉS, MINT BEVEZETŐ

- Kizárólag *magyar szerzők műveit és nemzetközi, nem színpadi művek saját adaptációit* kívánjuk műsorra tűzni. Többféle műfaj és forma jelenik meg a repertoáron – gyerekdarabok, versek, drámák, vígjátékok, prózai, bábos, zenés és táncos előadásokban.
- Nagy hangsúlyt fektetünk a *kísérletező jellegű előadásokra*. Ilyenek a *független társulatokkal* közösen készített darabok, a *beavató bábszínház* az aulában, és a *Netszínház* is.
- *Közönségkapcsolati rendszerünk* egyaránt bővül a webes közvetítésekkel, a bábsorozattal, és a koproduciókkal.
- Folyamatos *bemutatózási lehetőséget* kínálunk *fiatal drámaírók* számára, munkájukat saját pályázati kiírásokkal is ösztönözzük.
- *Nyílt próbákkal, közönségtalálkozókkal, és az egész családot megszólító és bevonó bábsorozattal, tájelőadásokkal* erősítjük a színházhoz való kötődést.
- *Tájelőadásainkkal* kezdetben a már *meglévő belföldi kapcsolatokat erősítjük*, a második évadtól fokozatosan tervezünk nyitni külföldre is.
- Szakmai kapcsolataink folyamatosan erősödnek és bővülnek az *együttműködések és támogatások* során a Színház- és Filmművészeti Egyetemmel, a Kaposvári Egyetem Művészeti Karával, a határon túli színészképző intézményekkel, a koprodukción partnerekkel.
- Átlagosan legalább *havi 30-35 előadást* tervezünk a nagyszínpadon, a Bubik István Stúdiószínpadon, a Magyar László Szobaszínházban, az aulában és az interneten.
- Évente *40 saját bemutatónk* lesz.
- *Vendégelőadásokat* csak különleges esetekben tervezünk meghívni (fesztivál, kiemelkedő művészi teljesítmény, kölcsönös meghívásos megállapodás határon túli társulatokkal, stb.).
- Célkitűzésünk a jelenlegi közönségbázis megtartása és növelése, a *85%-os látogatottság elérése és fenntartása*.
- Az *eredményes pályázati részvétel* érdekében *pályázati referenst* szeretnénk foglalkoztatni. További külső forrásként elsősorban a Netszínház forgalmazásából, reklámbevételeiből, szponzori támogatásaiból befolyó összegekkel számolunk. Saját forrásként a mielőbb kialakítandó hangstúdió

hozhat rendszeres többletbevételt (reklámspotok készítése, hangoskönyvek forgalmazása, bérbeadás). Ezen túlmenően a színház arculatváltása, színesebb profilja miatt számítunk további nézők és támogatók megjelenésére is.

- Az Új Színház az új színházi generáció gyűjtőhelye kíván lenni. Alapvetően a fiatal rendezőgeneráció tagjaival képzeljük el a következő 5 évet, de szeretnénk, ha időről időre egy-egy „mesterrel” is együtt dolgozhatna a társulat.

MOTIVÁCIÓ

Hogy miért pályázok az Új Színház vezetésére? Mert lehetőséget látok arra, hogy megmutassam, egy kőszínház mennyire nyitott, befogadó, rugalmas, átjárható és átlátható tud lenni. Jó legyen ott lenni. Ne pusztán egy épületet jelentsen, ahova néhanapján kissé jobban kiöltözve a társadalmi elvárásoknak megfelelően eljár az ember. Szeretném, ha a színházba lépve az oda látogató mindig azt érezné, hogy igen, én is ide tartozom, közöm van ehhez a helyhez, ebben én is benne vagyok.

Közel tíz éve vezetek egy független társulatot, aminek sokáig még próbahelye sem volt, így kénytelenek voltunk bekérni magunkat más társulatokhoz, színházakhoz. Befogadtak. Jó volt ott lenni, érezni egy kicsit azt a hangulatot, szellemiséget, ami arra a helyre épp jellemző volt, de mindegyikben az volt a közös, hogy azt éreztük, ott helyünk van. Természetesen nem a társulatomnak kereselek helyet, az már van, hanem arra a tapasztalatra építve szeretnék egy ÚJ szellemiségű alkotó és befogadó műhelyt létrehozni, amit az elmúlt tíz évben az általam megismert kőszínházakban és a független lét minden nehézségeivel együtt megszereztem. Nem akarom minősíteni egyik szférát sem. Tény, hogy egyik sem működik a másik nélkül. Miért ne működhetne egy helyen mind?

Olyan híd építéséről álmodozom, ahol megállhatunk, nem azt érezzük, hogy gyorsan gyerünk át valamelyik oldalra. Ahonnan mindkét oldal jól látható és megismerhető, ahonnan az ismeretlen sodrásába bátran meríthetjük a lábunkat, nem visz el a víz. Mindezt olyan társakkal, akik egyaránt magukénak érzik ezt a világot.

Köztudott, hogy a színház nem egy demokratikusan működő intézmény, természetesen valakinek ki kell jelölni a célokat, az irányokat, és abba az irányba kormányozni a hajót, de ez nem azt jelenti, hogy az irányt nem lehet befolyásolni, vagy akár megváltoztatni, ha a többség azt látja, hogy jéghegynek ütközünk. Az én színházamban fontos, hogy bármely munkakört betöltő munkatársnak legyen irányérzéke, szenzora. El is várom, hogy visszajelzésük, véleményük legyen közös ügyünkről. Meggyőződésem, hogy minden egyes ember egyaránt fontos, aki időt, pénzt, energiát fordít a kultúrára, legyen akár néző, ruhatáros, műszaki dolgozó, színész, rendező, társulatvezető, kritikus, vagy épp politikus. Bármennyire is kettéosztott a színházi élet, nem szeretnék egyik oldalra sem állni.

Hiszem, hogy bármilyen rendszer megreformálható egy-egy jó példán keresztül, hogy egy kis közösség munkáját koordinálva, jó példát mutatva hosszú távon az egész színházi szakma előmozdításáért is tenni tudok majd.

Nyilván temérdek tisztázatlan, aggályos terület van országszerte, de egyelőre nézzük, mik is az elsősorban megoldandó problémák a Paulay Ede utcában.

2015. tavaszán gyakorlatilag az Új Színház fél társulatát elbocsátották, hogy a nyárra ne kelljen fizetést adni. Hosszas huzavona, majd főpolgármesteri közbenjárás után a munkaviszonyok és szerződések többé-kevésbé rendeződtek egy hónapon belül. Többé-kevésbé, mert néhány színésznek törvénybe ütköző módon áprilisban módosították a szerződésben foglalt kötelezettségeit, holott az erre vonatkozó vezetői szándékot legkésőbb március 31-ig kellett volna írásban közölni.

A kiszolgáló terek esetében évek óta rendezetlen a túlórák kifizetése. Az üzembiztos működéshez szükséges létszámnál kevesebben vannak. Éppen e felelőtlen vezetői hozzáállásból fakad, hogy több dolgozó rendszeresen túllépi az évi 250 órányi túlóra-átlalány keretet, a többletmunka (esetenként több mint 100 óra) kifizetése azonban rendszeresen elmarad. Erre vonatkozóan semmilyen rendelkezés nem szerepel a munkaszerződésükben. A bérfeszültség kezelése mindössze annyiban merül ki, hogy a fizetéséről senki nem beszélhet. Többeknek méltatlanul alacsony a fizetése.

Köztudomású, hogy a női munkatársak előnytelenebb szerződéseket kapnak, mint a férfiak – magasabb követelmény, alacsonyabb bér.

A színház fűtési rendszere, illetve a nagyszínpad szigetelése gyalázatos állapotban van. Novembertől márciusig gyakran kesztyűben, sálban, sapkában, kabátban próbálnak a színészek, hasonlóan a rendezők, asszisztensek, sűgók.

A késésekre vonatkozó igazgatói utasítás ki- és fel van függesztve. Kifüggesztve a próbatáblára, és felfüggesztve, mert az ügyelői jelentéseknek nincs következménye.

Morálisan bomlasztó, hogy néhányan kivételes előnyöket élveznek.

Az egész szakmát illetően igaz, hogy nincs egy objektív értékrendszer, mely alapján bárki is számon kérhető lenne.

Alkotótársaimmal ezen a tarthatatlan állapotban is szeretnénk változtatni.

ÉS ÖNÖK?

MŰVÉSZETI KONCEPCIÓ

Társadalmi színház

Mivel érthető módon elsődlegesen mindenki arra kíváncsi, hogy a színház vezetőiként milyen terveink vannak, kezdjük mindjárt ezzel. Mint a címből is sejthető, alapvetően nem az Új Színház kitűzött „úti céljával”, hanem az útvonallal van problémánk.

Mint tudják, ez a színház 2012 óta csak magyar szerzők műveit játssza. (Csak halkan jegyezzük meg, Dörner György nyertes pályázatában még szerepeltek világirodalmi művek is...) Azért az mégiscsak kínos, hogy a Fenntartói Megállapodással ellentétben 2012 óta egyetlen fiatal drámaíró műve sem került bemutatásra, a színház alig dolgozott élő szerzővel, és ők sem igazán mondhatók élvonalbelinek a köztünk élő írók, színházi szerzők sorában. A sors iróniájaként több nagyszerű szerzővel egyetemben Csurka István műveinek újabb bemutatását sem engedélyezi már évek óta a jogtulajdonos.

A nem politikai-ideológiai alapon szervezett „Magyar Dráma Színháza” koncepcióban nem látunk semmi kivetnivalót. Nem tartjuk elvetélt ötletnek, hogy egy fővárosi színház csak magyar darabokat játszik. Egy regionális színházban hosszútávon halott ötlet lenne, de a főváros szerteágazó és sokszínű palettáján érdekes színfolt lehet. Feltéve, hogy nem múzeumként, hanem *kortárs alkotóműhelyként funkcionál*.

Ilyen koncepció esetén elengedhetetlenül szükséges, hogy ne legyenek letiltott darabok, hogy legyenek írni tudó munkatársak, hogy a színház folyamatosan fogadja és olvassa az új magyar darabokat. Elengedhetetlen az eredményes pályázati részvétel a mindenkori Katona József Produkciós Pályázaton, valamint egy, a költségvetésben erre a célra elkülönített saját pályázati alap létrehozása új magyar színművek írásának támogatására.

Megítélésünk szerint az ehhez szükséges elkülönítendő összeg évente legfeljebb 10 M Ft, melyet a költségvetés újragondolásával és a kulturális célú pályázatokat kiíró szervezetekkel történő együttműködéssel kigazdálkodhatónak tartunk.

Társadalmi színházat szeretnénk létrehozni és vezetni. Hívhatnánk népszínháznak is, de az utóbbi években ez a kifejezés erősen devalválódott. Nép. Már magát a szót is valami történelmi köd lengi körül. Manapság nem is igen használjuk a kifejezést.

Népszínház. Manapság túl gyakran használják ezt a kifejezést. A mi orrunknak kissé ideológia szagú. Nem igazán értjük, mit is jelent, mit hivatott vagy épp követel jelenteni. Talán azt, hogy mindenkihez kell szólnia. Boncolgassuk hát kissé a szavakon lovagolva. *Nép*. Valami *egységeset* kell, hogy jelentsen. 2016-ban Magyarországon mi *egységes*? Még egymás magyarságát is vitatjuk. Hol, miben találhatjuk azt az *egységest*, amihez/akihez szólnunk kellene? Legyen bár felháborító, mi nem találjuk. Azt a szót, hogy Színház, értjük. De vajon ugyanazt jelenti-e számunkra, mint a Társulatnak, a bérlőknek, a nem-bérlőknek, uram bocsá', a Fenntartónak. Pedig ők mind-mind együtt és külön a *nép*. Velünk együtt. Nem tudunk *népszínházat* „csinálni”. A görögök tudtak. A reneszánsz is tudott. A Tv is tud (olyat-amilyet). Mi nem tudunk. Szeretnénk, de nem tudunk!

Jó volna mindenkihez szólni. Ha mindenki megértené, ha mindenki meghallgatná. Ha mindenki meg akarná érteni. Ha mindenki meg akarná hallgatni. Ne álltassuk magunkat. Ez kivitelezhetetlen. Sokszorosára gyorsult a világ, a technika, túl sok a konkurens. Nem tudunk versenyezni a mobiltelefonokkal, a sorozatokkal, a koncertekkel, a kábítószerrel, a témérdek kikapcsolódási lehetőséggel és összehúzott nadrágszíjjal.

A *nép* nem jár színházba. Oda *emberek* járnak.

Emberek, akik sírni, nevetni, kikapcsolódni, gondolkodni, összekacsintani és időnként felháborodni akarnak. Ezek az emberek együtt a mindenkori színház közönsége.

Éppen ezért szeretnénk előadásainkban olyan témákat, kérdéseket körüljárni, melyek társadalmi jelenségként részei a mindennapoknak. Életkortól és iskolai végzettségtől függetlenül mindazokhoz szeretnénk szólni, akik nyitottak az elsődlegesen XX. századi és kortárs magyar irodalom ismert és kevésbé ismert alkotóinak munkásságára, esetleg annak egy-egy más aspektusból való megvilágítására, de mindenek előtt a minket körülvevő világ jelenségeinek közös értelmezésére. Egy jó beszélgetésre konyhakések nélkül.

Fontosnak tartjuk a magyar klasszikus irodalom bemutatását is. Akadnak darabok a magyar színháztörténetben, melyek „történelmi tablóként” ábrázolnak egy-egy rég elfeledett állapotot. Fontosak ezek a darabok. És akadnak művek, melyek akár több száz év után is mérnöki pontossággal ábrázolják mindennapjainkat. Ezek még fontosabbak. Nálunk nem a nosztalgia lesz a középpontban.

Az általunk vezetni kívánt színház öt alappilléren áll: (mert ugye a lónak is négy lába van, mégis megbotlik)

- Klasszikus és kortárs magyar színművek
- Új magyar színpadi művek létrejöttének támogatása és bemutatása, nemzetközi bestsellerek adaptálása
- Beavató bábkészítő/bábszínházi sorozat családoknak
- Az új színházi generáció támogatása, Netszínház
- Koprodukciónak

Első pillér – Klasszikus és kortárs magyar színművek

A szellemi örökség, a gyökerek és a vadhajítások. Szeretnénk sokszínű keresztmetszetet nyújtani a magyar színművekből. Nyilvánvalóan sok szempont szerint lehet választani közülük. Mi a múltból elsődlegesen olyan szerzőket és műveket keresünk, melyek bemutatásával jó eséllyel csatlakozhatunk országos rendezvényekhez, pályázatokhoz, kulturális eseményekhez. Éppen ezért az elkövetkező 5 év irodalmi évfordulóira támaszkodnánk a darabválasztással a klasszikus művek esetében. Létrehozásuk során fontos szempont az utaztathatóság, hogy az Újszínház meglévő *vidéki kapcsolatait tovább erősíthessük és bővíthessük*. A neveket olvasva jól látszik, milyen szerteágazó kínálatból válogathatnak majd rendezőink és dramaturgjaink:

Bálint Ágnes, Bródy Sándor, Csengey Dénes, Déry Tibor, Faludy György, Gárdonyi Géza, Gyurkovits Tibor, Herczeg Ferenc, Hernádi Gyula, Illyés Gyula, Karinthy Ferenc, Karinthy Frigyes, Karácsony Benő, Kormos István, Kölcsey Ferenc, Krúdy Gyula, Lázár Ervin, Madách Imre, Márai Sándor, Mészöly Miklós, Németh László, Ottlik Géza, Páskándi Géza, Pilinszky János, Radnóti Miklós, Rejtő Jenő, Romhányi József, Sarkadi Imre, Schwajda György, Szerb Antal, Szigligeti Ede, Szilágyi Domokos, Szomory Dezső, Tar Sándor, Tersánszky-Józsi Jenő, Weöres Sándor, Zilahy Lajos.

Egy-egy évforduló kapcsán adott esetben több műfajban több művet fogunk műsorra tűzni. Például 2017-ben lesz Arany János születésének 200. évfordulója. Verseinek zeneisége több kortárs zenészt is megihletett, megihlethet.

2017 őszén *táncszínházi pályázatot* hirdetünk megzenésített Arany János balladákra. A legjobb pályamunkákból egész estés repertoár-előadást szerkesztünk.

Ezzel párhuzamosan készül egy *Arany-versest* az egyre népszerűbb *slam poetry képviselőivel* közösen, a generációk találkozásának jegyében, egy kis létszámú, könnyen utaztatható, a tananyaghoz könnyen illeszthető előadás.

Arany egyik legismertebb műfordítása a *Hamlet*. A szerző kétségtelenül nem magyar, de Nagy Feró és a Beatrice nyolcvanas évek derekán készített feldolgozása vitathatatlan magyar jelenség, nem múltó kórtünet. Nagy Feróval a kapcsolatfelvétel megtörtént, a szándék közös, reméljük, hogy ezzel a *koncert-színházi előadással* nem csak a Paulay Ede utcában, hanem az ország számtalan színházi és zenei fesztiválján lehetünk majd jelen.

Természetesen a *kortárs drámaírókról* sem fogunk megfeledkezni. A teljesség igénye nélkül: Egressy Zoltán, Garaczi László, Háy János, Kárpáti Péter, Litkai Gergely, Mohácsi István, Németh Ákos, Pintér Béla, Spiró György, Tasnádi István, Upor László, Vinnai András.

Második pillér – Új magyar színpadi művek létrejöttének támogatása és bemutatása, nemzetközi bestsellerek adaptálása

A már korábban említett saját pályázati alapból támogatjuk egy-egy *új színmű* megírását. Ezek elsősorban „irányított” pályázatok, vagyis nem egy-egy témához kapcsolódnak, hanem konkrét művek adaptációira vonatkoznak. Például Szepes Mária méltán világhírű „A vörös oroszán” című regényét mindenképpen szeretnénk bemutatni, mely ismertsége és népszerűsége okán reményeink szerint egyik alapja lehet a *nemzetközi kapcsolatok erősítésének*.

De több olyan *közismert nemzetközi filmet vagy regényt* is újra fogunk gondolni, vagy ha úgy tetszik, magyarosítani, cselekményvázlatuk felhasználásával akár teljesen új művet írni, melyek számunkra fontos társadalmi kérdéseket, jelenségeket boncolgatnak. Az ilyen típusú darabok értékesítése során nagy előnyt jelenthet az alaplí ismertsége, népszerűsége. Reményeink szerint az eredeti alapanyag jó részt már előre eladja a majdani produktumot.

Például Forrest Gump végigszaladt a XX. századi Amerika történetének jelentős részén. Az alapötletet és karaktereket felhasználva áttekintjük Magyarország elmúlt ötven-hatvan évét. Talán a humor, vagy ha úgy tetszik, a forrest gump-i 75-ös IQ egyszerűsége segít kicsit szembenézni magunkkal, és rámutat, hogy az élet értelme a hétköznapokban rejlik. Ugyanakkor az előadás jó lehetőséget ad arra is, hogy közösen gondolkodjunk a *fogyatékkal élők* magyarországi helyzetéről is. Feltett szándékunk, hogy ilyen jellegű előadásainkkal érdemben támogassuk egy-egy szervezet munkáját. (Bemutakozási lehetőség az aulában kiállítás formájában, adománygyűjtés, közös produkciók stb.)

Harmadik pillér – Beavató bábkészítő/bábszínházi sorozat családoknak, avagy „Vidd haza a színházat!”

A program elsődleges célja a legkisebbek megszólítása, *a színház, mint családi, közösségi élmény* megmutatása. A sorozat alapja Illyés Gyula *77 magyar népmese* című kötete, de a kortárs gyermekirodalmi művek is teret kapnak.

A magyar népmesék mellett olyan előadásokat is készítünk, melyek a gyerekek szemszögéből ábrázolnak társadalmi jelenségeket, ezzel is segítve egymás elfogadását, legyen szó akár válásról, szegénységről, hátrányos megkülönböztetésről, kisebbségről vagy épp fogyatékkal élőkről. *Új kapcsolati hálót alakítunk ki a pedagógusokkal*, különösen azokkal az intézményekkel, ahol ezek a jelenségek mindennaposak.

Évadonként 8 új bábelőadást tervezünk, azaz októbertől minden hónapban új bemutatóval jelentkezünk. Minden vasárnap délelőtt egy-egy mesét dolgozunk fel két bábszínész kolléga segítségével, a családokkal közösen, amolyan „kézműves” foglalkozás keretein belül. Vagyis minden egyes meséhez készítünk egy úgynevezett foglalkoztató könyvet, így a gyerekek (és a szülők) megismerkedhetnek a bábkészítés alapjaival. Ezt követi az előadás amolyan családi esti mese formájában, egy apa- és anyafigura tolmácsolásában. A foglalkoztató-könyv megvásárlásával a család otthon elkészítheti a saját előadását, rendszeres látogatóként pedig egész bábarzenálra tehet szert. A programba fiatal képzőművészeket, látványtervezőket tervezünk bevonni a foglalkoztató elkészítéséhez, és bábszínházakat/bábszínészeket az ország minden tájáról.

Az előadásokat vidéken is forgalmazni fogjuk.

Nem kívánunk versenyezni a magyarországi bábszínházakkal, programunk sokkal inkább az ő tevékenységük támogatása, semmint konkurencia. Ugyanakkor fontosnak érezzük, hogy elsődlegesen prózai színházként is folyamatosan nyissunk más formák felé – akárcsak az Arany-táncpályázattal.

Negyedik pillér – Az új színházi generáció támogatása, Netszínház

A következő generáció támogatásával egyfajta *színházi „fenntartható fejlődésre”* gondolunk. Fiatal gondolkodókra, alkotókra az élet minden területén szükség van. Újszerű, ha úgy tetszik forradalmi, vagy épp radikális nézőpontok nélkül idővel minden túljut a zeniten és szükségszerűen elsovad. Meggyőződésünk, hogy felelősek vagyunk az utánunk jövő, minket is folyamatos megújulásra készítő színházi nemzedékért. Jelenleg ez főként abban nyilvánul meg, hogy neves színházi alkotók részt vesznek képzésükben, a hallgatók pedig szakmai gyakorlatukat a színházakban töltik. Fontosnak tartanánk azonban, hogy ennél komolyabb szerepe legyen a színházaknak a hallgatók életében, főként a minőségi színházi oktatás fenntartásában.

Vállaljuk, hogy az Új Színház pályázati úton évente 500-500 ezer forinttal támogatja a Színház- és Filmművészeti Egyetem, valamint a Kaposvári Egyetem Művészeti Kara végzős hallgatóinak vizsgaelőadásait. Tisztában vagyunk vele, hogy ez az összeg önmagában nem jelentős, de szeretnénk hinni, hogy idővel további színházak is csatlakoznak a kezdeményezéshez, és együtt, felelősen kivesszük a részünket majdani kollégáink minőségi képzéséből.

Szintén pályázati formában felajánljuk a Színház- és Filmművészeti Egyetem valamely rendezővizsgájának létrehozásához, bemutatásához és forgalmazásához az Új Színházat, mint helyszínt, annak teljes infrastruktúrájával együtt (Kaposváron nincs rendezőképzés).

Továbbá mindkét művészeti intézmény, és nem utolsó sorban a határon túli magyar színészképző intézmények dramaturg- és rendezőhallgatóinak igyekszünk folyamatos bemutatkozási lehetőséget nyújtani kéthetente jelentkező Netszínház sorozatunkban.

De mi az a Netszínház?

A Netszínház egy interaktív játék, alapját a számítógépes szerepjátékok és a klasszikus commedia dell'arte adja. A nézők egyúttal alkotói, szerkesztői is a készülő előadásoknak.

A szerkezet:

A társulat minden tagja rendelkezik 3 általa választott karakterrel, mondattal és dallal, melyeket adatlap formájában a színház honlapján teszünk közzé.

A nézők 3 előre megadott közéleti témából és történelmi korból választhatnak, melyekre az előadás épül (például népvándorlás az őskorban, a család szerepe VIII. Henrik udvarában, gyermek-elhelyezési perek a Taigetosz lábánál, stb).

Vasárnap online szavazással dől el az előadás témája és történelmi kora.

Hétfő estétől szerdáig szavazhatnak nézőink, hogy a társulat éppen nem próbáló tagjai milyen karakterrel, mondattal, dallal szerepeljenek majd az előadásban.

Dramaturg kollégáinknak a csütörtök áll rendelkezésre az előadás kanavaszának megírására. Felkért vendégrendezőink és a szereplők pénteken és szombaton próbálják az előadást. Szombaton 22.00 órától bemutató a Magyar László Szobaszínházban, és élőben vágva online közvetítés regisztrált nézőinknek a neten. A következő egy hét az aktuális epizód, egyben a Netszínház népszerűsítésével zajlik, illetve a megszerzett tapasztalatokat átbeszélve kijelöljük az újabb előadás témáit és lehetséges szereplőit, dramaturgjait és rendezőit.

A sorozat kiváló lehetőség új színházi formákkal való kísérletezésre, új írók, rendezők bemutatkozására, „versenyeztetésére”, új nézői réteg megszólítására. Nem titkolt célunk, hogy egy-két év múlva az előadások ne csak a neten, hanem valamely televízió képernyőjén is láthatók legyenek.

A Netszínház elsődleges célközönsége a 16-30 éves korosztály.

Az előadásokhoz szükséges jelmezek és díszletelemek adottak a színház raktáraiban, a kísérleti jelleg miatt joggal számíthatunk pályázati támogatásra, a kreatív kellékhasználat pedig jó lehetőség szponzorok bevonására. Igyekszünk olyan megállapodásokat kötni leendő szponzorainkkal, hogy az általuk felajánlott és az előadásba beillesztett termékeket kisorsolhassuk online nézőink között, ezzel is ösztönözve a jegyvásárlást.

A sorozat zártláncú közvetítésére külsős céggel szerződünk, melynek költsége kb. 150.000.-Ft alkalmanként. A közvetítési költség kitermelhető a 40 fős helyszíni, és az online nézők jegyáraiból. (Helyszínen 2500 Ft, online, egyedi jelszóval 500 Ft.)

A Natszínház egész éves munkájából a jeleneteket összefűzve íródhat a következő évad egyik egész estés, történelmi korokon átívelő bemutatója, a garantáltan az Új Színház nézőinek szája szerint létrejött új magyar darab.

Ötödik pillér - Koprodukciónok

A jövő színházi nemzedékéhez hasonló módon felelősek vagyunk a bevett formáktól és módszerektől eltérő módon dolgozó, az „ismeretlent” számunkra is kutató független társulatokért is. A jövő generációinak az a dolga és természete, hogy néhány dologról másként gondolkodjon, mint a jelenlegi. Ennek nem feltétlenül kell örülnünk, de el kell fogadnunk. Ahogy jó esetben a szüleink is elfogadták tőlünk, és mi is elfogadjuk majd gyermekeinktől.

Éppen ezért nem értjük, hogy jöhetett létre az az állapot, melyben nemzetközi megítélés szerint is jelentős színházi gondolkodónk küzdenek a túlélésért? Hogy lehet az, hogy a jelenlegi harmincas-negyvenes színházi rendező-generáció nemzetközileg is jegyzett tagjai itthon folyamatosan a megszűnés, az éhenhalás ellen küzdenek? Fontosnak tartjuk, hogy a struktúrán kívüli társulatok megmaradjanak. Igény is van rájuk. Lásd az időközben önmagát megszüntetni kényszerült Szputnyik és a Vígszínház közös produkcióját, a Revizort. 2014-ben a leglátogatottabb előadások tízes listáján ez az előadás szerepelt egyetlen prózai darabként, ráadásul a 4. helyen, több, mint 35.000 nézőjével! (Ugyanez év újszínházi látogatottsága a nagyszínpadon alig több, mint 41.000 fő.)

Ennek a színházi rétegnek igenis jelentős, mérhető, fizetőképes közönsége van. A Revizor példája is arra hívja fel minden alkotó és döntéshozó figyelmét, hogy a sokszor lebegtetett nézettségi adatok „kőszínházak” és „faszínházak” között csak azért mutatnak ekkora különbséget, mert ezek a társulatok egész egyszerűen kis befogadó-képességű terekbe vannak kényszerítve. Egyszerűbben fogalmazva azt is mondhatjuk, hogy Pintér Bélán kívül évek óta csak a Madách és az Operett Színház tud több hónapos várólistát felmutatni a nézők körében egy-egy új bemutatója

kapcsán. Színházi emberként, színházi vezetőként felelősnek érezzük magunkat e roppant tehetséggel és bátorsággal megáldott (vagy épp megvert) kollégák helyzetéért és jövőjéért. És úgy gondoljuk, tudunk olyan megoldást, mellyel egyidejűleg lehet integrálni és függetlenségükben megtartani ezeket az alkotókat.

Az általunk vezetett Újszínház minden évadra *koprodukciós szerződést köt egy-egy független társulattal* (max. 10 fő). Évadonként két bemutatót készítünk közösen. A személyi költségeket és az infrastruktúrát egész évadban az Újszínház biztosítja, a produkció egyéb költségeit a befogadott társulat (díszlet, jelmez, stb.). A személyi költségek átvállalásával, a színház teljes infrastruktúrájának biztosításával jelentősen megkönnyíthetjük ezeknek a csapatoknak a mindennapi létezését az adott évadban. Cserébe a koprodukció teljes bevétele egy éven át az Újszínházat illeti.

Egy példa: 30 teltházas nagyszínpadi előadás 10.500 nézőt jelent. Ez 2.500Ft-os átlag jegyárral számolva 26.250.000Ft bruttó jegybevétel. Márpedig ezeknek a csapatoknak adott a közönsége.

A művészi/alkotói szabadságba semmilyen módon nem szólunk bele, saját társulatunk szakmai fejlődése érdekében azonban kikötés, hogy mindkét bemutatóban szerepelnie kell két-két újszínházasi színésznek. Egy év elteltével a produkció, mint vendégelőadás marad az Újszínház műsorán, innentől már osztozunk a bevételen. Ezzel a módszerrel mindkét fél jól jár. A nézőkről nem is beszélve. Mindkét csapat új nézőkkel, új szakmai kapcsolatokkal gazdagodhat.

Így épül fel az általunk vezetni kívánt Újszínház művészeti programja. Természetesen nem zárkozunk el egyetlen olyan magyar darab bemutatásától sem, mely a felsorolt szempontoktól eltér, a fentiek pusztán alapvető irányelvek. Emellett rendszeresen fogunk nyílt próbákat tartani a készülő előadásokból, közönségtalálkozókat szervezni egy-egy előadás után, és lehetőséget biztosítunk színészeinknek önálló estek létrehozására.

A Fenntartói megállapodásban rögzített évi 230 előadást ezzel a programmal biztosan teljesíteni tudjuk, hiszen évadonként kb. 20 alkalommal készítünk Netszínházat (mind bemutató), 32 beavató bábelőadást (8 bemutató), koprodukcióban 2 bemutatónk lesz

kb. 40 előadással, és évadonként legalább 6 bemutató a nagyszínpadon és a Bubik István Stúdiószínpadon, valamint 4 önálló est. Ez évi 40 bemutató!

De mégis kikkel, hogyan?

A MI SZÍNHÁZUNK - A TÁRSULATRÓL, AZ ALKOTÓTÁRSAKRÓL

Az Új Színház 21 tagú társulatának átlagéletkora több, mint 51 év. Talán nem tévedünk nagyot, ha azt állítjuk, hogy ennél magasabb átlagéletkor csak a Halhatatlanok Társulatában van...

30 év alatt senki.

30 és 40 között mindössze 3 színésznő.

A 4 legfiatalabb férfi színész 41 éves.

4-en 70 fölött, 2-en 60 fölött.

Bárki, aki azt állítja, hogy *összetételét tekintve* ez egy jó társulat, az vagy nem ért a színházhoz, vagy hazudik. Nem a tehetséget vonjuk kétségbe, amikor szükséges szerkezeti átalakításról beszélünk, egyszerűen szükség van huszonéves tagokra is egy társulatban. És sajnos akad olyan kolléga is, akinek a hozzáállása és szakmai alázata megkérdőjelezhető.

Szólni kell arról is, hogy az elmúlt években gyakorlatilag a társulat létszámával megegyező számban dolgoztak rendszeresen vendégművészek is az Új Színházban (statiszták nélkül is 20 vendégművész szerepel a jelenlegi repertoárban). Egy optimális összetételű társulat esetében a meghívott vendégek száma évadonként nem több, mint 3-4 fő.

A mi színházunk középpontjában a Tisztelet és az Alázat áll.

Tisztelet alatt nem csak a másik munkájának folyamatos szakmai és anyagi elismerését értjük. Ez evidens. Az elvégzett munka megbecslése nem különülhet el területenként, vagyis művészekre, műszakra, adminisztrációs, koordinációs tevékenységre. A minőségi munka az említett területek együttes eredményeiből áll össze. Mindenki felé elvárás a felkészültség, a naprakészség, a pontosság, a fegyelem, a felelősségteljes létezés a nap 24 órájában, a munkavégzésre vonatkozó szabályok alapos és kollektív ismerete. Ide tartozik az írott és adott szó betartása, legyen akár próbarend, szerződési ajánlat, bármilyen határidős tevékenység. Akárcsak a következetesség a területi egységek vezetésében, a munkatársak képességeire, érdekeire, szakmai fejlődésére alapuló feladatok meghatározásában.

Az anyagi megbecsülés, a bérfezülség elkerülése. Feltett szándékunk egy egységes alpbér bevezetése a színészeknél, és a műszaki dolgozóknál. Ez az alpbér egészül majd ki a túlórákkal, a különböző egyéb juttatásokkal, pótlékokkal, premizálással, előadáspénzekkel. Sajnos a pályázati dokumentációból nem derülnek ki az ennek megállapításához szükséges adatok, így jelenleg csak a szándékot tudjuk jelezni konkrét összeg nélkül. De hangsúlyozzuk, hogy összességében véve tisztában vagyunk az itt dolgozók többnyire alacsony jövedelmével. Az üzembiztos működés és a megnövekedett bemutatók miatt szükségünk lesz további 2 díszítőre és 2 világosítóra, valamint 1 hangosítóra és 1 kellékesre is.

Alázat alatt főként az egyén és a közösség viszonyát értjük. Az egyénnek mindenkor tudnia kell alárendelnie magát a közösség érdekeinek. Az már a mi vezetői feladatunk és felelősségünk, hogy az egyéni és közösségi érdekek minél gyakrabban fedjék egymást. Ide tartozik a folyamatos nyitottság az újra, az élethosszig tartó tanulás, önképzés.

Bármilyen alkotói cél kitűzésének csak akkor van értelme, ha a fenti elvek alapján adottak az ideális munkakörülmények.

Színházunk szerkezetében zárt, szellemiségében nyitott.

Alapvetően az új rendezői generáció tagjainak kívánunk lehetőséget biztosítani, például Boross Martin, Fehér Balázs Benő, Hegymegi Máté, Kovács D. Dániel, Sardar Tagirovsky, Soós Attila, ifj. Vidnyánszky Attila és Vecsei Miklós Hasi.

Szeretnénk feszegetni a műfaji határokat, nyitni más területek felé, igyekezni azokat bevonni a hagyományos színházi keretek közé – online közvetítés, előadások felvételeinek forgalmazása (cd, dvd), hangoskönyvek készítése, társadalmilag fontos jelenségek, események eszmei és anyagi támogatása. Keresni a lehetőségeket, hogy az egész magyar színházi kultúráért tehesünk. Vizsgálni az országos tendenciákat, folyamatosan reagálni azokra, tettekben és szóban egyaránt. Törekedni a szakmai párbeszédre, aggodalmainknak folyamatosan hangot adni, megoldásokat keresni és kínálni.

A MI KÖZÖNSÉGÜNK

Az Új Színház jelenlegi törzsközönsége alapvetően konzervatív beállítottságú. Fogalmazhatnánk úgy is, hogy jobboldali értékrendet követő, de úgy gondoljuk, egy felelős színházvezető nem politikai beállítottság, hanem egyetemes értékrend alapján állítja össze társulata és közönsége számára a repertoárt. Az már inkább értékesítési kérdés és feladat, hogy mely közönségrétegeket milyen hívószavakkal lehet bevonítani a színházba.

Az Új Színházat újra kell pozicionálni a főváros és az ország színházi palettáján. Sokan tüntetőleg járnak ide, még többen tüntetően nem. Túlnyomórészt idősebb emberek adják a törzsközönség gerincét, kevés a fiatal a nézőtérben.

Legfontosabb feladataink a közönségszervezés területén a következők:

1. Bizonyítani a meglévő közönségbázis számára, hogy a vezetéváltást követően továbbra is megtalálhatják repertoárunkban az ízlésükhöz és értékrendjükhöz közel álló előadásokat. Mindannyian egy európai keresztény kultúrkörben élünk, ezek az értékek határozzák meg a többség mindennapjait, függetlenül attól, hogy ki miben hisz, vagy épp nem hisz, hogy kinek milyen a vallása. Szükségünk van a színház jelenlegi közönségére. A klasszikus magyar irodalom átfogó bemutatása (nagy színpadi- és stúdiószínpadi-, felolvasó-színházi előadások, önálló estek formájában) elsődlegesen őket célozza meg. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a többi produkcióban nem találunk ízlésüknek, értékrendjüknek megfelelőt.

2. Bizonyítani egy új közönségbázis számára, hogy az Új Színház nem politikai csatározások, állásfoglalások színtere. Hogy az Új Színház nem csak nevében, de műsorpolitikájában, szellemiségében, mondanivalójában is tud új lenni. Hogy olyan társadalmi kérdéseket jár körül, melyek számára is fontosak, melyek az ő életét is meghatározzák hittől, politikai hovatartozástól függetlenül.

3. Megtalálni és bevonítani azokat az embereket, akik egészen egyszerűen csak jól akarják érezni magukat, akik ma még nem színház és bérletet, csak az adott napi hangulatuknak megfelelő előadást keresnek. Ezek a nyitott, előítéletek nélküli, a színházba járás mellett elkötelezett emberek adhatják új közönségbázisunk legnagyobb táborát.

4. És nem utolsósorban bizonyítanunk kell, hogy az új rendezőgeneráció színháza nem elvenni kíván, hanem hozzátenni az egyetemes magyar kultúrához. Bátran, szókimondóan, elgondolkodtató és segítő szándékkal fogalmaz. Hogy nem valami ellen szól, hanem valamiért – hiszen a magyar színházi kultúra jövőjének nemzedékét képviseli a jelenben.

ÉVADTERVEK:**2016/17**

Bízunk abban, hogy a jelenlegi vezetés tiszteletben tartja annak lehetőségét, hogy 2017 februárjától az új vezetés saját elképzelése szerint alakítaná az évad hátralévő részét, a meghirdetett két bemutató helyett (Kocsis István: Megszámláltatott fák, rendező: Csiszár Imre, és Kulcsár Lajos: Zserbótangó, rendező: Dörner György) más előadásokat kínálnánk.

A műsorváltoztatást két okból tartjuk nagyon fontosnak. Az egyik, hogy ezt a félévet a bemutatkozás jegyében tölthessük mind a kollégák, mind a nézők felé. Nem csak a színészeknek, a színház teljes állományának meg kell ismernie a vezetői, stratégiai, gazdasági, és nem utolsósorban a művészeti elképzeléseket. Az Új Színház jelenlegi és leendő nézőinek egyaránt szeretnénk bemutatkozni. A 2017/18-as bérletértékesítéshez több kell, mint ez a pályázat, vagy egy hangzatos évadterv.

A másik ok a társulat már említett szükséges átalakítása. Művészi színvonalról függetlenül nem kívánunk olyan produkciókba pénzt ölni, melyeket a színház egyeztetési vagy pénzügyi okokból nem tud, vagy nem akar a következő évadban játszani.

Mindezek tükrében az évad második felének programja 2 új bemutatóból, és a jelenlegi repertoár előadásaiból állna. Mindkét bemutató tekinthető egyfajta ars poeticának is.

Első bemutatónk, Jean Paul Sarte: Legyek című drámája nyomán íródott, mely már eleve egy átírat, alapja Szophoklész Elektrája. Előadásunk középpontjában a szabad akarat, mint filozófiai alapvetés áll, és ezen keresztül az egyén döntésének felelőssége saját magával és a társadalommal szemben. Az előadás arra a kérdésre keresi a választ, hogy hogyan, milyen érték- vagy eszmerendszer mentén tud a hazánkban élő négy, különböző történelmi hatások során szocializálódott nemzedék együtt gondolkodni a közös jövőről. Az előadás címe: *Engem ne várjatok!*

Második bemutatónk Sánta Ferenc: *Az ötödik pecsét* című regényének színpadi adaptációja. A regény tökéletesen alkalmas arra, hogy történelmi kortól függetlenül megvizsgáljuk a középgeneráció, a mai negyvenesek gondolkodásmódját, aktivitásuk

és passzivitásuk mozgatórugóit, társadalmi felelősségét és felelősségvállalását az előző és következő nemzedékekkel szemben.

2017/18

Az első teljes évad, már új tagokkal, új alkotótársakkal kiegészülve. Az évad elsődleges célja az új társulat összekovácsolása. Éppen ezért alapvetően nagy létszámú, látványos előadásokban gondolkodunk, melyek próbái során lehetőségünk nyílik egymás megismerésére.

Nyitóelőadásunk Móricz Zsigmond halálának 75. évfordulója alkalmából, a *Rokonok* című regény színpadi adaptációja. Kevés olyan klasszikus akad, ami minden változtatás nélkül ennyire konkrétan és közvetlenül szól a mindenkori hatalmi összefonódásokról, a hétköznapi ember „felnőtté válása” során az élettől kapott pofonokról.

2017-ben lesz Szepes Mária halálának 10. évfordulója. Első drámapályázatunk *A vörös oroszán* színházi adaptációja. A bemutató terveink szerint december eleje, de a történelmi korokon átívelő monumentális történet bonyolultsága miatt előfordulhat, hogy a bemutató átcsúszik tavaszra.

Janikovszky Éva vitathatatlanul az egyik legnagyobb ifjúsági szerzőnk. Csodálatos képessége, hogy úgy láttatja a felnőttek világát a gyerekek szemével, hogy arra minden szülőnek oda kell figyelnie. Halálának 15. évfordulója alkalmából 2018-ban az ő valamely művét állítjuk színpadra (*Kire ütött ez a gyerek, Én már óvodás/iskolás vagyok*).

A korábban felvázolt konstrukcióban 2 előadást hozunk létre *koprodukcióban egy független társulattal*.

A beteg ember kiszolgáltatottságáról, a szülői önfeláldozásról a *Végszükség* című film alapján készítünk előadást. Az alaphelyzet: a gyerekeknek életmentő műtétre van szüksége, de a család biztosítása nem fedezi a szívatültetés költségeit. A kétségbeesett apa végül túszul ejti a kórház dolgozóit, majd donor híján a saját szívét ajánlja fel a fiának. Az előadással és kísérőprogramjaival a beteg gyerekeket segítő alapítványok munkájára is szeretnénk felhívni a figyelmet, és nézőink segítségével támogatni őket.

Regényadaptációnk az elvakult rajongást és sorozatfüggőséget, mint társadalmi jelenséget veszi górcső alá. Stephen King: *Tortúra* című művében egy népszerű könyvsorozat írója balesetet szenved egy elszigetelt helyen, és egy mániákus rajongója ápolására szorul, aki semmitől sem riad vissza, hogy főhősei életének alakítójává válhasson. Nos, a városi legendák szerint gyűjtöttek már kis hazánkban Isaura felszabadítására és Esmeralda szemműtétjére is.

Mindemellett a már említett programok is bemutatásra kerülnek az Arany János évforduló kapcsán, vagyis az *Arany-táncpályázat*, a *Beatrice Hamletje*, a *slam poetry-s balladák*.

Októberben elindul az ország első élőben közvetített webes színházi sorozata, a *Netszínház*, valamint a *beavató bábszínházi foglalkozások*.

Önálló estek, vagy felolvasó-színházi formában, esetleg hangoskönyvben szeretnénk megemlékezni a következőkről is:

- 75 éve született Hajnóczy Péter
- 105 éve született Ottlik Géza és Örkény István
- 125 éve született Mindszenty József
- 130 éve született Karinthy Frigyes
- 10 éve hunyt el Szabó Magda
- 25 éve hunyt el Karinthy Ferenc
- 65 éve hunyt el Molnár Ferenc
- 80 éve hunyt el József Attila és Juhász Gyula
- 95 éve hunyt el Gárdonyi Géza
- 500 éves a reformáció

További évadtervek

Egységes séma szerint építünk fel minden évadot az 5 pillér adta tematika szerint. Mivel nem látunk bele tervezett partnereink jövő őszi költségvetésébe, naptárába, és nem láthatjuk előre, hogy egy év múlva mely társadalmi kérdések lesznek a legégetőbbek, egy struktúrát és néhány példát sorolunk csak fel.

- *klasszikus magyar bemutató* a korábban vázolt évfordulós tematika szerint a felsorolt szerzők valamely művéből, valamint egy *kortárs bemutató*
- saját pályázati forrásból támogatott *regény- vagy novellaadaptáció*

Például Rejtő Jenő regényei, Hajnóczy Péter novellái, Faludy György pokolbéli napjai, Bálint Ágnes és Lázár Ervin meséi.

- egy-egy fontos társadalmi kérdést körüljáró filmadaptáció

Hitelválság – A Tisztességtelen ajánlat c. film története szerint egy eladósodott fiatal párnak egy üzletember egymillió dollárt ajánl, ha egyetlen éjszakát a feleséggel tölthet. A film által felvetett alaphelyzetet továbbgondolva arról a rengeteg kiszolgáltatott és kétségbeesett magyar családról készítünk darabot, akik nem tudták, nem tudják fizetni hitelüket. Mire képes az ember az álmaiért, a családért? Mi van, ha ez a kettő egymás útjában áll? A kétségbeesés szélén mit teszünk, ha jön egy látszólag mindent megoldó tisztességtelen ajánlat?

A szélsőséges nézetek terjedése – A magyar származású Timur Vermes: Nézd, ki van itt című regényéből készült film NEM „magyaros” átdolgozása, elkerülendő a direkt politizálást. Bár a filmet itthon nem mutatták be, a könyv nagyon népszerű volt. Eszerint 2011 nyarán egy üres berlini telken felébred Adolf Hitler. Mindenki az amerikai Actor’s Stúdió módszerével dolgozó stand up komikusnak hiszi, így rövid időn belül ijesztő karriert fut be a tv-ben... A történet csak elvileg vicces.

Tömegpszichózis – Az „Amikor a fark csóválja a kutyát” című politikai szatíra Clinton elnök szex-botrányát követően készült, és ijesztő pontossággal mutatja be a tömegek manipulációját a médián keresztül. Mivel nem célunk a direkt politizálás, ezt a történetet inkább nem ültetjük át a magyar viszonyokra. Még a végén csődbe mennének a TV-társaságok.

- *2 bemutató* valamely *független társulattal* koprodukcióban

Például Pintér Béla Társulat, Forte Társulat, K2, Maladype Színház, Tünet Együttes, Mentőcsónak, Káva Műhely, Stereo Akt, 011, Kerekasztal, Trojka Színházi Társulás, Nylon Group

- a *Netszínház* kéthetenkénti bemutatói, valamint a sorozat előző évi előadásai alapján írt/szerkesztett egész estés előadás
- a *beavató bábszínház* 8 bemutató előadása

Új játszóhelyek kialakítása

Mint a fentiekből is látszik, nem elégszünk meg azzal, hogy csak a nagyszínpadon, és a Bubik István Stúdiószínpadon „szórakoztassuk” nézőinket.

A beavató bábszínházi sorozat helyszíne a színház előcsarnoka. Egy mobil „játszóteret” alakítunk ki a gyerekek számára, és ehhez kapcsolódóan a nézőtéri büfét is „otthonosabbá” tesszük. Mire gondolunk pontosan?

Az előadásokat megelőző foglalkozásokhoz olyan környezetet teremtünk a gyerekeknek, amiben otthon érzik magukat, amiben felszabadultan tudnak alkotni, és a szülőknek is lehetősége van nyugodt, „családi” körülmények közt egy kávé vagy tea elfogyasztására. Olyan díszletben gondolkodunk, mely megidézi a gyerekszobák hangulatát, hiszen fontos szempont, hogy az itt látottak, tapasztaltak fel- és megidézhetőek legyenek a család számára, amikor foglalkoztató könyvünk segítségével az esti mesére kerül sor. A berendezést a színház lejátszott díszleteiből, bútorából, minimális ráfordítással alakítjuk ki.

Másik önálló helyszínt igénylő programunk a Netszínház. Ennek állandó helyszíne a Magyar László Szobaszínház, mely a II. emeleten, az igazgatósági szinten található. A terem jelenleg használaton kívül van, kisebb táncpróbák, zenekari beállások esetleges helyszíne. A termet nem szükséges átalakítani, csak a berendezéséről kell gondoskodni. Ez kb. 40 fős nézőteret, egy hang- és fénypult elhelyezésére alkalmas asztalt jelent. Az üzembiztos működéshez szükséges hangtechnikai felszereléséről a Szükséges beruházások, fejlesztések, állagmegóvás című szakaszban szólunk.

SZAKMAI KAPCSOLATOK BELFÖLDÖN ÉS KÜLFÖLDÖN, TÁJELŐADÁSOK

Egy új vezetésnek, egy új koncepciónak először a mikrokörnyezetében kell gyökeret eresztetni, azt követően érdemes csak távolabbra tekinteni. Ugyanakkor az Új Színháznak jól bejáratott vidéki kapcsolatrendszere és közönsége van. A két szempontot tehát ötvöznünk kell.

Elsődlegesen Budapesten erősítjük a kapcsolati hálót koprodukciós előadásaink révén. Ezen túlmenően a fővárosban, Kaposváron és a határon túli művészeti intézményekkel a Netszínház dramaturgiai/írói feladatai kapcsán.

Meglévő vidéki renoménkat aknázzuk ki és erősítjük új bemutatóink tájelőadásaival, irodalmi évfordulókhoz kötődő kisebb léptékű programjaink (felolvasószínház, önálló estek) utaztatásával.

Az Új Színház jelenlegi nemzetközi kapcsolatrendszere nagyjából kimerül a Keresztény Színházi Fesztivál fellépő társulataiban. Ez meglehetősen egyoldalú viszony, hiszen tudomásunk szerint a színház nem kapott még meghívást ezektől a társulatoktól.

Tudatosan, konkrét ajánlattal érdemes bekerülni a nemzetközi színházi vérkeringésbe. Ehhez nem elég pusztán egyikének lenni az érdekes/értékes magyar társulatoknak. Olyan, nem provinciális alapanyagra van szükségünk, melyet külföldön is ismernek és nagyra tartanak. Éppen ezért tartjuk fontosnak a világhírű Szepes Mária A vörös oroszlán című művének bemutatását. A szövegkönyvet lefordítatjuk angol, német, francia, olasz és orosz nyelvre. Saját előadásunkat, illetve az alapanyagot egyaránt forgalmazni fogjuk.

Az így megismert országok, társulatok segítségével tudjuk kiépíteni nemzetközi kapcsolatrendszerünket.

Másik fontos terület a határon túli magyar társulatokkal való együttműködés. A távolság miatt a koprodukció meglehetősen nehézkes, a tájelőadások költségesek. Első lépésben inkább e társulatok vendéglátását tartjuk fontosnak, és az így kialakuló szakmai kapcsolatra alapozva pályázunk majd saját előadásaink külföldi forgalmazására. Ugyanakkor be kell látnunk, hogy önmagában attól még nem lesz valami kuriózum Budapesten, hogy határon túli magyarok készítették. Alapvetően

akkor lehet sikeres egy-egy ilyen vendéglőadás, ha valamitől több, különbözőbb, mint amit egyébként a fővárosban láthatunk. Csak a példa kedvéért: A Szatmárnémeti Északi Színház Harag György Társulata nemrég mutatta be Örkény István Tóték című színdarabját az egyik legismertebb román rendező, a hazánkban is többször dolgozott Sorin Militaru rendezésében. Vagyis határon túli társulat + ismert magyar mű + ismert román rendező. Egy ilyen jellemzőkkel bíró előadás már jó eséllyel tarthat igényt a fővárosi közönség figyelmére.

Szívesen dolgozunk a későbbiekben határon túli társulatok rendezőivel, akiken keresztül jó eséllyel tudunk majd előadást „cserélni” anyaszínházunkkal, de az első 2-3 évadban a saját profilunkat, közönségbázisunkat kívánjuk kialakítani, megerősíteni. Minden további törekvés csak ezt követően kerülhet napirendre

FEJLESZTÉSEK, SZÜKSÉGES BERUHÁZÁSOK, ÁLLAGMEGÓVÁS

Mint a Pályázati dokumentációban megkapott Létesítménytechnikai és műszaki adatok című anyagból is kitűnik, az épület utolsó felújítása 1990-ben történt. Ahogy egy kolléga fogalmazott, van egy működő 26 éves autónk, de azért örülnénk egy újnak, vagy legalábbis kevésbé réginek.

„Mindkét tető folyamatosan karbantartott, a nyeregtető oromfalát hőszigeteléssel kell ellátni. A tető burkolata részben bádoglemez, részben műanyag szigetelés. A homlokzat vegyes, a főbejáratnál műemléki, jó állapotú, az üzemi részen hőszigeteléssel kell ellátni. A nyílászárók elavultak, fa, fém vegyesen, nem hőszigeteltek, cseréjük sürgős. A vízszigetelés a társasházi pincék felől nem mindenhol megoldott, javítani kell. Az egész épület hőszigetelése nem megoldott, sürgős beavatkozást igényel.

Fűtési rendszer: radiátoros, meleg vizes alapfűtés, levegő befűtéses rásegítéssel: a radiátorok csere szorulnak, a levegő befűtéses rendszer felülvizsgálatot igényel. Fűtés-csővek, radiátorok cseréje, valamint a 4 gázkazán cseréje esedékes. Csak Ivóvíz-, csatornahálózat- és használati meleg vízrendszer: vezetékes ivóvíz, szennyvíz csatornába kötve, önálló használati meleg víz, a fűtési kazánokkal melegítve, keringtetve: elavult, cserére és fejlesztésre szorul. A vízvezetékes rendszer elavult, rozsdás, lyukas, több helyen ideiglenesen javított, cseréje időszerű, manuálisan lehet szabályozni. Cseréje javasolt.”

Tisztában vagyunk vele, hogy az összes szükséges felújítást nem lehet azonnal elvégezni, de törekedni fogunk rá, hogy pályázati forrásokból minél több részfeladatot tudjunk finanszírozni.

Az autós példánál maradva – legalább egy ablak hiányzik, ez pedig hideg időben sok gondot okoz.

„Az egész épület hőszigetelése nem megoldott, sürgős beavatkozást igényel.”

A nagyszínpad tetőszigetelése halaszthatatlan feladat. Létezik, hogy télikabátban kelljen próbálni, hiszen ez magát a működést veszélyezteti. Nemes Wanda színésznő például oly mértékben fázott fel a Funtineli boszorkány próbái alatt, hogy orvosi utasításra napokig nem vehetett részt a próbákon, meg sem szólalhatott,

néhány napig a futó előadásait más színésznők játszották. Ahogyan az sem normális állapot, hogy az öltözőkben és a folyosókon átlagosan 6-8 fokkal melegebb van, mint a színpadon.

Nincs rálátásunk, hogy a tetőszigetelés és az épület fűtési rendszerének korszerűsítése milyen összeget emésztene fel, de tartunk tőle, hogy ezt önerőből nem lehet kigazdálkodni. Arra kérnénk a Fenntartót, hogy lehetőségeihez mérten próbáljon meg elkülöníteni egy összeget erre a célra, függetlenül attól, hogy végül ki nyeri el a színház vezetését.

Műszaki felszereltség

Itt is megy még az a 26 éves autó, de már időnként tolni kell. Rengeteg energiát és munkaórát emészt fel például a lámpapark és a hangtechnikai eszközök ide-oda hurcolása a két színpad között, a kiépített rendszerek megbontása, már csak azért is, mert mint már jeleztük, mindkét tár csökkentett létszámban dolgozik.

Mind a fény-, mind a hangtárat fel fogjuk újítani több lépésben, 3-4 év alatt. Szakmai programunk miatt kissé részrehajlóak vagyunk a hangtár műszaki állapotával és felszereltségével kapcsolatban, de igyekszünk pályázati és szponzori, valamint saját forrásból fejleszteni a színház lámpaparkját is. Ezek együttesen több tízmilliós nagyságrendű beruházást jelentenek.

A Netszínház zavartalan és üzembiztos közvetítéséhez *fel kell szerelnünk a második emeleten található Magyar László Szobaszínházat*. A kétheti rendszeresség és a 22 órai kezdet miatt nincs mód arra, hogy megbontsuk a nagyszínpadi és a stúdiószínpadi technikát. Előzetes becslések szerint ez kb. másfélmillió forintot jelent hangtechnikai szempontból, melyet saját forrásból kívánunk előteremteni. Kezdetben kénytelenek leszünk kompromisszumot kötni a netes előadások világítástechnikájában, de bízunk abban, hogy a sorozat gyors karriert fut be, a szponzori támogatásokból és az online jegybevételekből pedig igyekszünk a lehető legtöbbet visszaforgatni a produkció technikai fejlesztésébe.

Szintén nem túl jelentős, és jó eséllyel rövidtávon belül megtérülő beruházás egy *hangstúdió* kialakítása a nézőtér fölött, a negyedik emeleten található három helyiségben. Meglátásunk szerint nagyjából két- hárommillió forintot kell erre a célra fordítanunk. A hangstúdió segítségével jelentősen nőhetnének bevételeink is – saját

és külsős reklámspotok elkészítése, szakmai programunkhoz kapcsolódó hangoskönyvek készítése és értékesítése, kisebb szinkronfeladatok ellátása (pl. dokumentumfilmek narrálása), futó előadásaink zenei anyagának előkészítése, rögzítése, esetenként a stúdió bérbeadása.

MARKETING, PR

Újratervezett, komplex, szellemiségében nyitott, formabontóbb színházi nyelvet és műfajokat, társadalmi párbeszédet, valamint a magyar dráma értékeit hirdető művészeti programhoz ugyanezen stílusjegyeket magán viselő kommunikációs aktivitás szükséges. Ezt a munkát, és az eredményes értékesítési mutatókat elősegítő marketing mix „megkeresését” óhatatlanul meg kell, hogy előzze egy imázs-átalakítás, a színház iránti bizalmi légkör szélesebb körben történő helyreállítása. Tudatosan felépített PR-kampány révén szeretnénk bemutatni az Újratervezett művészeti program fő sarokpontjait, kuriozitását, „arcait”, korábban kifejtett komplexitásának jelentőségét. Mindezek természetesen új, integráns, a fent nevezett célokkal összhangban lévő, arculati megjelenítést is (logó, szlogen, színvilág) vonnak maguk után, amelyet pályázati úton választunk ki.

Koncepciónk *elsődleges célcsoportja* a 25-49 év közötti, legalább középfokú végzettségű, kis- és közepes keresetű, B-C társadalmi státuszú, közügyek iránt átlagosnál nagyobb affinitást mutató, rendszeres kultúrafogyasztó NÉZŐ. A filmadaptációk és a Natszínház révén komoly potenciált látunk a színházi érdeklődés szempontjából bizonyos értelemben „apolitikusabb”, fiatal, ún. „Y”- és „Z”- generációk megszólításában és integrálásában. Prioritásként kezeljük a színházi nevelés mellett a közösségi élménnyel is kecsegtető beavató bábelőadások révén a kisgyermekes családok jelenlétét színházunkban. A színház jelenlegi, zömében 55-60+-os átlagéletkorú, konzervatív világnézetű, középosztálybeli törzsközönségét is meg kívánjuk tartani.

Régi-új célcsoportjaink korszerű tájékoztatása, megszólítása és a hatékony marketingkommunikáció érdekében a saját felületek, csatornák innovációja elengedhetetlen. A Facebook-oldal funkcióinak további bővítése és színházszakmai szempontból koherensebb tartalommal való megtöltése, a Twitter- és Instagram profil, valamint egy új, felhasználóbarát modern weblap létrehozása az elsők között szerepel teendőink között. A közönségforgalmi területek marketing eszközeinek (roll-up, portál-plakátok, virsli- és állványmolinók) gyártása és folyamatos kommunikációs célokkal összhangban lévő vetésforgója, az eddigi bérletkiadvány teljes körű évados műsorfüzetté fejlesztése mellett egyéb hand-outokat (szórólapok, havi műsorok) adunk ki. Proaktív, folyamatos téma- és hírgenerálással, rendezvények-sajtóesemények, valamint rendszeresen kiadott közlemények révén, amolyan

ügynökségi jellegű sajtómunkát végzünk. Bővítjük továbbá a merchandising termékek repertoárját is (hangoskönyvek, hangjátékok, verslemezek, stb.).

Ami a külső marketingfelületeket illeti, a ciklus elején pregnánsabban, majd a továbbiakban a teátrum anyagi teherbíró képességével összhangban kívánunk jelen lenni a köztereken plakátjainkkal, legfőképp a forgalmas fővárosi közlekedési csomópontokban. A csúcsra járatott saját felületek mellett, az új célcsoportok „kultúrafogyasztási” szokásaihoz igazodva fokozni kívánjuk a színház jelenlétét az online marketing térben, stratégiai partnerként és felületként tekintünk a jegy.hu-ra, a port.hu-ra és a Fidelióra. A közszolgálati médiumokkal meg kívánjuk újítani a színház partnerkapcsolatait. A jelenlegi médiatámogatókkal való további együttműködésre is nyitottak vagyunk, hiszen ezen, zömében offline médiumok fontos szerepet tölthetnek be a jelenlegi törzsbázis megtartásában. Elsősorban barteralapon vagy költségvetés szempontjából vállalható anyagi ráfordítással nyitottak vagyunk egyéb offline médiumokban való megjelenésre, a célcsoport-specifikusság jegyében.

Széleskörű, kibővített kedvezményrendszerben és időszakos akciókban gondolkodunk, mindazonáltal mindenkori árpolitikánk középpontjában a különböző célcsoportok anyagi teherbíró-képessége áll. A piaci folyamatok, bevételeink alakulása, valamint a fogyasztói attitűdök monitoringja révén időszakos felülvizsgálatnak vetjük alá tevékenységünket. A megváltozott nézői igényekhez igazított szabadbérlet-rendszert tovább bővítjük. A megkülönböztetett anyagi ráfordítások övezte, dinamikusan növekvő forgalmat bonyolító online jegyrendszerek, valamint a hagyományos értékesítési csatornák (jegypénztár, szervezés, bizományos értékesítők) mellett, továbbra is jelen leszünk a főváros egy frekvenciált bevásárlóközpontjában „mini-jegyirodájánkkal”, akárcsak nagy rendezvényeken, kulturális fesztiválokon. Újításként szeretnénk partneri megállapodást kötni néhány hozzánk hasonlóan fővárosi fenntartású színházzal egy közös budapesti színházi élménykártya létrehozására. A kártya számtalan promóciós lehetőséget, eseményértéket jelentene a programban résztvevő teátrumoknak, a vásárlók számára pedig kedvezmények és bizonyos „többletjogok” járnának általa.

A társadalmi színház elképzelhetetlen társadalmi felelősségvállalás nélkül. Közösségben a közönséggel nyitva áll a színház ajtaja átvitt és a szó valós értelmében, ha Színházak Éjszakájáról, nyitott/nyílt napokról, jótékonyági eseményekről, fiatalok fesztiváljairól, társadalmilag kiemelt jelentőségű rendezvények szponzorációjáról, civil kurázi támogatásáról, fogyatékkal élők ún. akadálymentesített

előadásáról, vagy hátrányos helyzetűek, nagycsaládosok, határon túli magyarok színházi élményhez juttatásáról van szó.

Fundraising tevékenységünkkel elsősorban saját pályázati alapunk és a színművészeti egyetemek vizsgálőadásainak anyagi támogatására előirányzott forrásainkat kívánjuk bővíteni.

ÜZLETI TERV 2017.02.01. – 2022.01.30-ig:

Megnevezés	2017.	2018.	2019.	2020.	2021.
	(eFt)				
Bevételek:					
Fenntartói támogatás	401.900	401.900	401.900	401.900	401.900
Egyéb támogatás (pályázat, TAO)	66.000	81.707	103.118	103.118	103.118
Jegy- és bérletbevétel (közhasznú tevékenység bevétele)	92.134	118.898	118.898	118.898	118.898
Vállalkozói tevékenység bevétele	6.885	8.485	8.485	8.800	8.800
Egyéb bevételek	1.500	1.500	1.500	1.500	1.500
Összes bevétel:	568.419	612.490	633.901	634.216	634.216
Költségek és ráfordítások:					
Anyagjellegű ráfordítások	166.563	192.078	213.489	213.804	213.804
Személyi jellegű ráfordítások	361.960	380.248	380.248	380.248	380.248
Egyéb költségek és ráfordítások	39.896	40.164	40.164	40.164	40.164
Összes kiadás:	568.419	612.490	633.901	634.216	634.216
Eredmény:	0	0	0	0	0

Kockázatok:

- a 2016-ban értékesített bérlet árbevétel elhatárolásának összege nem ismert,
- a 2016-ban befolyó TAO bevétel összegére nincs ráhatás,
- az áthúzódó megvalósítási időtartamú pályázatok szakmai és pénzügyi teljesítésének helyzete nem ismert (pld. EMMI pályázat),

- a 2016. decemberi bemutató áthúzódó költségei,
- a 2017. évi bemutatókkal kapcsolatban 2016-ban felmerült költségek összege,
- IV. Keresztény Színházi Fesztivál üzleti terve nem ismert,
- a büfé szerződése (a pályázati felhívás alapján) 2019. január 31-ig szól

Tervezésnél figyelembe vett feltételek:

- fenntartói támogatás szinten tartása,
- jegy árbevétel növekedése (elsősorban nézettség emelkedésből és előadásszám emelkedésből, új típusú előadások bevezetéséből),
- TAO bevételek növelése,
- inflációval nem számoltunk,
- rendkívüli bevételekkel és ráfordításokkal nem számoltunk,
- felújítási programot tervezünk – fenntartóval történő egyeztetés és megállapodás alapján az épület energiahatékonyságának javítása érdekében – fűtéskorszerűsítés, hőszigetelés (tető) és nyílászárók cseréjének megvalósítására

Bevételek:

Az Új Színház jelenleg három alapvető forrásból gazdálkodik:

- önkormányzati támogatások
- pályázati források
- saját bevételek

Ezen bevételek közül a pályázati források figyelése és egyre innovatívabb kihasználása és a saját bevételek növelése a legfontosabb feladatunk. Ez utóbbinál az alábbi lehetőségeket kell megvizsgálni:

- jegybevétel
- TAO támogatás
- szabad kapacitás kihasználásából származó bevételek
- szponzorok

A jelenlegi bérletrendszer bővíteni szeretnénk, hiszen jó eredményeket produkál. Öt év alatt a nézőszám és a bérletes nézők száma is emelkedett.

A jelenlegi gazdasági helyzetben a jegyárak növelése elképzelhetetlennek látszik.

Természetesen hosszú távon el kell gondolkodni azon, hogyan lehet differenciálni az árakat, illetve az eddig biztosított kedvezmények újragondolása is elképzelhető.

Jegybevételünket tehát csak akkor tudjuk hatékonyan növelni, ha a színház látogatottsága növekszik.

Ehhez két alapvető indikátor mindenképp szükséges: a színvonalas művészi munka és a hatékony marketing program. Amennyiben ezt sikerül megvalósítani, a jegybevétel növekedése maga után vonzza, a TAO tv. által biztosított támogatási lehetőség növekedését is, amelynek kihasználása létfontosságú feladat.

Az előadások külső helyszínen történő bemutatásából (tájéloadások) származó saját bevétel növelését fontos feladatnak tekintjük. Elengedhetetlen, hogy úgy tárgyaljunk mind a rendezőkkel, mind a tervezőkkel, és úgy irányítsuk a gyártást is, hogy az adott előadás koncepciójában már tartalmazza a külső helyszíneken – elsősorban iskolákban és közösségi házakban – történő bemutatás lehetőségét.

A marketing tevékenységet és a szponzorok felkutatását a jelenlegi csapat így ellátni nem képes, ezért a terület átszervezését szükségesnek tartjuk. Reményeink szerint ezzel nagymértékben növelhető lenne az Új Színház esélye arra, hogy új szponzorok lépjenek be a támogatóink körébe.

A színház kiemelt minősítésű színházművészeti szervezetként való működésének feltétele, hogy az általunk vállalt előadó-művészeti szolgáltatások a legmagasabb szakmai követelményeknek is megfeleljenek.

Működésünk kulcskérdése az önkormányzati támogatás mértéke, hiszen a bevételek közül ez tekinthető fix elemnek és egyben a legnagyobb arányú résznek (közel 60 %). A fenntartói támogatást a 2015. évi beszámolóban megadott összegben vettük figyelembe.

A források szűkössége és a pályázók sokasága miatt a pályázati támogatásokat bázis szinten terveztük, míg a TAO támogatás összegét a tervezett jegybevételhez igazítottuk, a lehetőség 100 %-os kihasználása mellett.

Az üzleti tervben óvatosan számszerűsítettük a jegybevételi várakozásainkat, átlagosan 80 %-os nézettségben jelöltük meg az optimális esetben elérhető mértéket.

A vállalkozói tevékenység bevételét 2015. évi szinten állítottuk be, 2020-tól (a jelenlegi szerződés lejáratát követően) a büfé bérleti díjának minimális emelésével kalkuláltunk.

Az egyéb bevételek esetében is szinten tartást állítottunk a tervbe.

Kiadások:

Kiadásaink nagyságrendjében az első évben nem terveztünk változtatást. Ebben az időszakban a szakmai és üzemeltetési kiadások áttekintését, elemzését fogjuk elvégezni, amelynek eredményét a következő években kívánjuk kamatoztatni.

A második évtől a vállalt többletbevételek terhére beállítottuk a művészeti „újdonságok” fedezetét (új magyar színművek írásának támogatása, egyetemi képzés támogatása, produkciós többlet kiadások) és a színvonalas tevékenység ellátásához 6 fő színházi műszaki kolléga felvételét. A kollégák javadalmazási szintjének

rendezését – a feladat ellátással összhangban – a produkciós többlet kiadások tartalmazzák.

Beruházások:

Az üzleti tervbe nagy összegű beruházást nem állítottunk be. Szándékunkban áll egyeztetni a fenntartóval az épület energiahatékonyságának jelentős mértékű javítása érdekében, amely az alábbi területekre terjed ki:

- teljes fűtőkorszerűsítés,
- nyílászárók cseréje,
- tető hőszigetelése,
- világítás korszerűsítés.

A projekt finanszírozásához pályázati és szponzorációs forrásokat is szeretnénk bevonni. A fedezet rendelkezésre állásától függően 2-4 év alatt tartjuk lebonyolíthatónak a programot, amelynek eredményeként egy „környezet és pénztárca” barát intézménnyel gyarapodna a főváros.

A kiszolgáltatók, elsődlegesen a fény- és hangtár megfelelő felszerelését, a napi szintű raktározás ésszerűsítését és a jelenlegi nézőtéri büfé közösségi térré alakítását önerőből és külső vállalkozók bevonásával tervezzük.

Vállalt szakmai mutatók:

Megnevezés	2017.	2018.	2019.	2020.	2021.
Bemutatók száma (db):	15	40	40	40	40
- ebből saját bemutató (db)	15	40	40	40	40
Előadásszám (db):	280	320	320	320	320
- ebből saját előadások száma (db)	265	295	295	295	295
Táj előadás (db):	10	20	20	20	20
Vendég előadás (db)	15	25	25	25	25
Átlagos kihasználtság (%)	80	80	80	80	80
Jegybevétel (eFt)	92.134	118.898	118.898	118.898	118.898

ZÁRSZÓ

Mivel meglehetősen ironikusnak tartom, hogy éppen a „Magyar Dráma Színháza” írja helytelenül a nevét, pályázatomban ragaszkodtam az Új Színház megnevezéshez, ahogy az a KFT nevében is szerepel.

Miért csak az én nevem van feltüntetve a pályázaton, és miért íródott mégis többes számban? A válasz roppant egyszerű – nem értek, és nem is gondolom, hogy értenem kellene minden területhez. Mind a gazdasági tervet, mind a marketing-stratégiát felkészült, a pályázat eszmeisége mellett elkötelezett szakemberek írták. Természetesen velük együttműködve szeretném vezetni a színházat. Nevüket jelen pályázati fázisban szeretnék titokban tartani, amit elfogadtam.

Szerzőtársam Szántó Péter volt, az Új Színház ügyelője. Nem ez az első eset, hogy közösen pályázunk egy színház vezetésére, bizalmunk egymás iránt kölcsönös. Kinevezésem esetén ő lesz az Új Színház művészeti vezetője.

Pályázatomhoz nem mellékeltem szándéknyilatkozatokat. Ennek oka, hogy majd mindenki közvetve vagy közvetlenül érintett valamely pályaműben. Nem szerettem volna, ha ez félreértésekre ad okot egyik vagy másik oldalon. A pályázatban megnevezettek jó része különböző mértékben ismeri terveimet, és nem zárkózott el az együttműködéstől.

Nem gondolom azt, hogy ez a pályamű tökéletes. Nem gondolom azt, hogy minden létező és megvalósítható ötlet belekerült. Nem gondolom azt, hogy a többi pályázó munkájában ne lehetne olyan elképzeléseket találni, amik jól illeszkednek a fent leírtakhoz. Örülök neki, hogy a hírek szerint 8-10 pályamű kerül majd leadásra.

Kedves Pályázótársak!

Ha ennek az egésznek így vagy úgy vége lesz, jöjjünk össze egy jó beszélgetésre – konyhakések nélkül.

Budapest, 2016. július 28.

Herczeg Tamás